

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Δύο τελευταίες εκδηλώσεις από τον κύκλο *Ώψεις της ελληνικής πεζογραφίας τον 19^ο αιώνα* με ομιλήτρια την **Άννα Κατσιγιάννη**, επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών

Λ.Σ. Καλογερόπουλος

Λ. Σ. Καλογερόπουλος: Ο Φλώρος μεταξύ Λειβαδιάς και Χαλκίδας

Ο κύκλος εκδηλώσεων : *Ώψεις της ελληνικής πεζογραφίας τον 19^ο αιώνα* συνεχίζεται με αφιέρωμα στο έργο του Λ. Σ. Καλογερόπουλου την **Τετάρτη 22 Δεκεμβρίου** , ώρα **8.30 μ.μ.** στο χώρο του Πολύεδρου.

Ο *Φλώρος* είναι το μόνο έργο που δημοσίευσε ο Λ.Σ. Καλογερόπουλος, για τον οποίο δεν έχουμε καμιά άλλη πληροφορία. Υπάρχουν στοιχεία που ενισχύουν την πιθανότητα ο Καλογερόπουλος να είναι το ίδιο πρόσωπο με τον Λ. Καλογηρόπουλο, συγγραφέα ενός επιστολικού μυθιστορήματος με τίτλο *Ο ερημίτης Παύλος*. Παρά το γεγονός ότι από τον πρόλογο του *Φλώρου* προκύπτει πως ο συγγραφέας είναι νέος, η ποιότητα γραφής του Λ. Σ. Καλογερόπουλου –σε μίαν εποχή που η ελληνική μυθιστορία κάνει τα πρώτα της βήματα- μας οδηγεί στη σκέψη ότι το μυθιστόρημά του δεν μπορεί να είναι το πρώτο του πεζογράφημα.

Έργα του:
Ο Φλώρος, 1847

Αλέξανδρος Σούτσος
(1803-1863)
Παναγιώτης Σούτσος
(1806 - 1868)

Η πεζογραφία των αδελφών Σούτσου:

- *Αλέξανδρος Σούτσος:* Ο «ποιητής» του γέλωτα και της ιστορίας
- *Παναγιώτης Σούτσος:* Ο λυρικός οδοιπόρος του ρομαντισμού

Ο κύκλος εκδηλώσεων : *Ώψεις της ελληνικής πεζογραφίας τον 19^ο αιώνα* συνεχίζεται με αφιέρωμα στην πεζογραφία των αδελφών **Σούτσου ,Αλέξανδρου και Παναγιώτη** το **Σάββατο 06.11 .2010** , ώρα **1μ.μ.** στο χώρο του Πολύεδρου.

Ο **Αλέξανδρος Σούτσος** γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Φοίτησε στη Σχολή της Χίου, γαλλική φιλολογία στο Παρίσι και έζησε μελετώντας στην Ιταλία ως το 1825, οπότε κατέβηκε στην επαναστατημένη Ελλάδα. Αρχικά συνεργάζεται με τον Καποδίστρια, αλλά η συνεργασία τους διακόπτεται, όταν αντιλαμβάνεται πως ο δεύτερος δεν πρόκειται να παραχωρήσει σύνταγμα.. Γράφει σατιρικά ποιήματα και θεατρικά έργα για τα κακώς κείμενα. Ο Αλέξανδρος Σούτσος είναι γνωστός κυρίως ως σατιρικός ποιητής. Το έργο του *Ο Εξόριστος* του 1831, καταγγελία της πολιτικής του Ιωάννη Καποδίστρια, αποτέλεσε το πρώτο νεοελληνικό μυθιστόρημα πολιτικού περιεχομένου και εντάσσεται στην πρωτοπορία της νεοελληνικής πεζογραφίας τόσο θεματικά, όσο και υφολογικά. Σημαντική στάθηκε τέλος η επίδραση του Αλέξανδρου Σούτσου στο έργο των ρομαντικών ποιητών της Α΄ Αθηναϊκής Σχολής. Πέθανε το 1863 στη Σμύρνη.

Έργα του:
Ποιήματα: Σάτυραι, 1827- Πανόραμα της Ελλάδος, 1833- *Ο περιπλανώμενος*, 1839 *Η Τουρκομάχος Ελλάς*, 1850
Πεζά: *Histoire de la revolution grecque*, 1829- *Ο Εξόριστος του 1831*, 1835
Θεατρικά: *Άσωτος*, 1830- *Πρωθυπουργός*, 1843- *Ατίθασος ποιητής*, 1843

Ο **Παναγιώτης Σούτσος**, αδερφός του Αλέξανδρου Σούτσου, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1806. Ήταν γιος του διπλωμάτη Κωνσταντίνου Σούτσου. Από το 1818 ως το 1820 μαζί με τον αδερφό του παρακολούθησε μαθήματα στη

Σχολή της Χίου και κατόπιν μετέβη στο Παρίσι, όπου τα δυο αδέρφια στάλθηκαν από τον θείο τους, Μιχαήλ Σούτσο, ο οποίος ήταν ηγεμόνας της Μολδαβίας. Στο Παρίσι τα δύο αδέρφια έμειναν περίπου για δύο χρόνια και πέρασαν άλλα τρία χρόνια στην Ιταλία (Πάντοβα - Βενετία), μέχρι την αναχώρησή τους για την Ελλάδα το 1825. Ο Παναγιώτης Σούτσος είναι ο εισηγητής του [ρομαντισμού](#) στην ποίηση και την [πεζογραφία της Α΄ Αθηναϊκής Σχολής](#) με το ποίημα [Οδοιπόρος \(1831\)](#) και το μυθιστόρημα [Λεάνδρος \(1834\)](#).

Έργα του:

Ποίηση: *Ποιήσεις*, 1831- *Η Κιθάρα*, 1835

Πεζογραφία: *Ο Λεάνδρος*, 1834- *Η Χαριτίνη ή Το Κάλλος της Χριστιανικής Θρησκείας*, 1864- *Απομνημονεύματα ενός ψιττακού- Ο Τρισχιλιόπηγος*

Θέατρο: *Ο Μεσσίας*, 1839- *Ο Ευθύμιος*, 1839- *Ο Καραϊσκάκης*, 1842

Δοκίμιο: *Νέα Σχολή του γραφομένου λόγου ή Ανάστασις της αρχαίας ελληνικής εννοουμένης υπό πάντων*, 1853

Τα τελευταία χρόνια η εικόνα που είχαμε για την πεζογραφία των πρώτων πενήντα χρόνων (1830-1880 ρομαντική περίοδος) του ελληνικού κράτους έχει αλλάξει.

Η ανακάλυψη λησμονημένων ή άγνωστων έργων και η προσεκτικότερη μελέτη των γνωστών πεζογραφημάτων έδειξαν ότι η περιγραφή και ο χαρακτηρισμός της πεζογραφικής παραγωγής της περιόδου, λίγο ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα. Ο αριθμός των έργων δεν ήταν ισχνός, όπως πιστευόταν, αλλά πολύ μεγαλύτερος.

Και σε αυτό το μεγαλύτερο σύνολο έργων περιλαμβάνονται και έργα αξιόλογα, τα οποία, προφανώς επειδή ήταν γραμμένα στην καθαρεύουσα, περιέπεσαν κατά τη διάρκεια του δημοτικιστικού αγώνα σε λήθη και παρέμειναν ξεχασμένα.

Αλλά και ορισμένα από τα έργα αυτής της περιόδου που δεν είχαν ξεχαστεί, είναι σημαντικότερα απ' ότι τα παρουσίαζε η δημοτικιστικών προκαταλήψεων κριτική.

Τα πλέον αξιόλογα έργα της περιόδου είχαν διαμορφώσει για τους αναγνώστες της εποχής μια πεζογραφική παράδοση, την οποία θα πρέπει να μελετήσουμε, αν θέλουμε να καταλάβουμε καλύτερα τη λογοτεχνία εκείνης της εποχής.

Ο κύκλος των ομιλιών αυτών θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε καλύτερα την πεζογραφία των δύο τελευταίων δεκαετιών του 19^{ου} αιώνα (Γ. Βιζυηνός, Μιχ. Μητσάκης, Αλεξ. Παπαδιαμάντης, Εμμ. Ροΐδης κλπ)· διότι αν και μετά το 1880, με την εμφάνιση νέων συγγραφέων, η πεζογραφία μας πορεύεται σε νέες κατευθύνσεις, θα ήταν λάθος να πιστεύουμε ότι δε συνδέεται με την προηγούμενη πεζογραφική παραγωγή. Οι ομιλητές – αυτού του κύκλου εκδηλώσεων- είναι όλοι μελετητές της πεζογραφίας του 19^{ου} αιώνα και οι ομιλίες τους στηρίζονται σε ερευνητικά δεδομένα.